

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția. Jola și Sâmbata

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Reforma școlilor medii.

Consiliul pentru afacerile privitoare la instrucțiunea publică a fost întrunit în săptămâna trecută în capitala țerei spre a delibera asupra schimbărilor, cărora ministrul de resort voescă să supună planul actual al școlilor medii. Este un for informativ acest consiliu de instrucțiune, căruia i-se supune materialul după placul ministrului, și în calitate și în cantitate, este un for informativ pentru ministrul de resort, însă lucrările lui sunt a se considera ca făcute pe jumătate.

Eșite lucrurile din desbaterile consiliului de instrucțiune mai mult ca material brut, ca principii, ele se concretizează în ministerul de culte și astfel vedă apoi lumina zilei în formă de proiect de legi, cari apoi se supun de liberării parlamentului.

Este caracteristica timpului, caracteristica curentului actual, că în consiliul acesta biserica noastră nu este reprezentată.

N'a fost consultată biserica noastră la facerea proiectului de lege din 1879, când s'a introdus limba maghiară ca studiu obligat în școlile elementare, n'a fost consultată la facerea proiectului de lege, care apoi în 1883, ca articol de lege XXX. a fost sancționat pentru școlile medii.

N'a fost consultată biserica noastră când s'a modificat art. de lege XXXII. din 1875, care a regulat fondul de pensii al învățătorilor, n'a fost consultată în 1893, când s'a decretat salariul învățătorilor, care suma minimă de 300 fl. și s'a codificat pentru prima dată ideea cu agitațiunea contra statului.

Nu a fost consultată biserica noastră la facerea proiectului de lege mai prospet, la proiectul care tinde a încrești salariile învățătorilor.

Ce era deci mai în dușul curentului actual decât aceea, ca biserica

noastră să fie ignorată și acum, și să nu fie chemat nici un singur bărbat de acolă de ai noștri în sinul consiliului de instrucțiune.

Credeam, că vorba fiind de reforma planului pentru școlile medii, se va reflecta acum la neajunsul, care a fost trecut cu vederea la facerea planului la început, credeam că se va reflecta la școlile cu limba de propunere română, și se va proporționa mai drept împărțirea.

Căci aceste ați un mare neajuns, că planul actual cere uniformitate și la noi ca și la gimnasiile de stat cu limba de propunere maghiară, nu permite nici reducerea orelor din anumite studii, nu permite în cele din urmă nici înmulțirea orelor peste maximum din orele delatate, de a da limbei române, ca limbei de propunere rolul ce i-se cuvine, fiind ea sufletul în jurul căruia se învîrte întreaga instrucțiunea în școlile medii.

Planul nou e chemat să pună instrucțiunea pe basă națională.

Istoria Ungariei va forma centrul, în jurul acesteia se va învîrte instrucțiunea.

În fie-care clasă se va propune istoria patriei. În legătură cu ea se face propunerea istoriei universale, în legătură cu ea se va propune geografia, în legătură cu ea limba și literatura în general.

Anumite manuale vor trebui făcute, în aceste se va grupa materialul din istoria patriei după clase și va fi una anumită manuducere, care va indica cum vine a se copia la istoria patriei istoria universală.

Nu scim cum va fi acesta posibil în istoria poporului înainte de Christos, și după Christos până la ivirea ungarilor pe terenul istoric. Nici că e acesta treaba noastră, o vor face cei chemați.

Și bine va trebui se fie chibzuită totă învoirea, deore-ce și noi suntem de părere, căreia cu aplomb i s'a dat espreiere în presa ungurască numai mai zilele trecute, suntem de părerea, că în zelul de a ridica la potență sen-

timentele naționale, se va negliga adevărul istoric, se va negliga partea principală a istoriei universale în general, și se va crea un curent național aici, care nu va sta în flagrantă luptă pentru adevărul falsificat numai de noi nemaghiarii, ci va sta în luptă flagrantă cu adevărurile din istoria universală.

Ca elementului național să i-se dea și mai larg teren în planul cel nou se va cassa limba latină și i-se va crea o sorțe ca și limbei grecesci.

În locul ei se va da mai mare atențiune limbei și literaturii unguresci înosebi autorii classici magiari vor eși mai mult la ivelă.

Spre a ajunge la o școlă unitară mediă, spre a face să dispară tot mai mult diferența dintre gimnasiile și școlile reale, se vor supune unei reforme esențiale și științele esacte.

Detaliurile vor urma mai târziu și cei chemați a informa publicul despre reforma instrucțiunii vor fi la locul lor, când vor veni în concret planurile de reformă.

În general am atins aceste spre a caracteriza curentul în reforma planului pentru școlile medii.

Reforma intenționată numai în parte a mulțimită așteptărilor publicului.

Întreaga presă a strigat ca din gură șerpului după părinții elevilor din școlile medii.

Vor fi având și părinții dorințele lor.

Noi încă avem o dorință, am fi dorit, ca consiliul de instrucțiune al țerei la locul prim să fi pus în discuțiune serioasă studiul religiunii.

Basa statului este religiozitatea și moralitatea. Ce face însă statul pentru studiul religiunii și școlile sale medii?

Vom vedea în numărul procsim ce face.

Revista internă.

Diarele unguresci sunt pline de articole călduroși, cari s'au scris sub impresiunea sărbătorilor din Cluș din incidentul iubileului de 50 de ani al

unirei Transilvaniei cu Ungaria. Articlii sunt scriși cu un entusiasm mare și ungurii ușor se sciue entusiasma.

Se înșiră evenimentele, cari au produs focul cel mare al entusiasmului.

Sărbările milenare, aniversarea zilei dela 15 Martiu, când s'a proclamat libertatea cetățenescă și cea de presă, activitatea tot a 50 a sancționării legilor dela 1848, darul național cu cele 10 statue, făcut de către Maiestatea Sa împăratul-rege și acum ca c rônă aniversarea uniunii.

Sub împropătarea acestor evenimente sunt scrise cuvintele de laudă pentru acest act politic, căci ca putere regenerătoare e prezentată ungurimea din Ardeal în istoria Ungariei în acești 50 de ani din urmă.

La sărbarea acēsta guvernul a fost reprezentat prin ministrul de industrie și comerț.

Sărbările le-a deschis congregațiunea orașului Cluș, care a ținut se-dință festivă în sala în care înainte de 50 de ani s'a proclamat uniunea.

50 de ani au trecut dela declararea uniunii, și de atunci statul ungar a făcut enorme progrese în direcțiunea de a deveni stat național unitar.

Nu-i mirare deci, că a ținé în programul național autonomia Ardealului însemnăz a provoca furtună în toate manifestațiunile vieții publice unguresci, și nu este în Ungaria bărbat de stat, care să stea de vorbă asupra unui program politic cu acest postulat.

Abstrăgând dela acēta cestiune a uniunii în celelalte diarele din patria noastră nu sunt pline de entusiasm la sărbătorea pogorîrii Duchului sânt. Din contră articoli de Rusalii sunt plini de pesimism.

În locul prim situațiunea internă nu mulțumescă așteptările generale. Domnesce un spirit distructiv, un spirit, care nu se mai pôte suprima nici prin baionetele gendarmilor, nici prin măsuri luate prin noua metodă de a introduce censuri noua pressei.

Pre și ce merge tot mai mari dimensiuni ia socialismul, care cuceresce

FOIȚA.

Memoriul comisiunii pentru revederea concursurilor de lucru manual pentru băieți.

Domnilor membri!

Intrunindu-ne în chestiunea concursurilor pentru lucrul manual, acum, și mai mult ca în 1895, ne-am pătruns de rolul binefăcător ce îl pôte avea Societatea Tinerimea Română, pentru a încuraja răspândirea lucrului manual în școlile noastre.

De acord cu opiniunile și conclusiunile specialiștilor de celor cari în ultimii timp s'au ocupat serios de acēsta chestiune, — în alte părți și la noi, — motivele superioare și scopurile binecuvântate, care îndreptătesc și impun omeniri să dea, o încordată și foarte mare atențiune introducerii lucrului manual în școlile primare, mai ales țărănesci, sunt, în mare grupând lucrurile, întâi de ordine pedagogică și educativă și al doilea de ordine economică.

Pentru țara românească, cum am mai arătat deja în 1895, și cum o vom mai re- peți acum, motivele sunt și mai multe și mai puternice și mai bine cuvântate.

Printru mai multă stăruință într-o astfel de direcțiune, nu numai că satisfacem considerațiunilor pedagogice: de a asculți într'un mod superior simțurile, percepțiunea și facultățile copilului; de a-i da un mijloc de recreațiune a minții lui cu desăvîrșire real și folositor în același timp; de a contribui să se manifeste dispozițiunile înăscute ale lui, pentru-ca mai târziu să se pôtă folosi cu succes de ele în lupta socială; — nu numai că răspundem îngrijirilor educative, dând tinerelor generațiuni un ideal mai moral, mai demn mai în armonie cu cerințele sociale și cu rolul ce trebuie să-l aibă fiecare om în lumea asta, obicnuindu-i la de mici să prețuiască timpul și să-l întrebuințeze în îndeletniciri folositoare și înălțătoare a minții și inimii omenesci, subtrăgându-i dela multe distrațiuni care ați nu fac decât să mai mărească în ei unele porniri rele și egoiste, cu care omul se nască; — dar la noi printu aceste avantaje făcătoare măsură, pe lângă cele avantații, am contribui într'un mod grabnic și

eficace la îmbunătățirea sorții țărânilor românesci, dându-i înboldul și mijlocul cum să-și pună în valoare produsele și bogățiile naturale, materiile prime de care țara abundă; cum să se folosescă de facultățile și aptitudinile cu care a înzestrat-o D-șeu; învătându-o cum să se transforme în capital și a-vantagii timpul colosal ce-l pierde pe fiecare an; arătându-i cum să iasă din apatia și moliciunea în care nesciunța și sălbătécia țin încătușați pe cei inculți.

La concursurile din 1895 ne uimise și ne înflăcărare pe toți esaminătorii: dexteritatea, abilitatea și aptitudinile latente, modul inteligent și delicat cu care micii concurenți își executau și interpretau lucrările lor și pe de altă parte zelul, îndemnul și abnegațiunea câtorva d-ni învățători.

Și de aceea am propus concursurile cu premii în bani sau instrumente. Ceream să putem premia cel puțin o perioadă de vre-o 10 ani, până-ce lucrul va prinde și se va înfige dela sine în inima și credința celor mai mulți — și pe elevi și pe învățători.

Premiind pe învățătorii și institutorii ai căror tehnici erau mai distinși, și ca preparare elevică și ca mîdîn, voiam nu numai să încurajăm pe cei muncitori și zeloși, pen-

tru a face școlă în acēsta direcțiune, dar voiam să recunoscem și să sancționăm meritele, sîrguința și abnegațiunea celor stăruitori și patrioți, ați când ei, vecinic ocupați și muncii noui, ați când ei, vecinic ocupați li-s'a încredințat, sunt înecați de puhoiul celor cari se pun în evidență prin fel de fel de mijloce cu totul de un alt ordin.

Premiind pe elevii meritoși și talentați, când cu instrumente de muncă, când cu bani mai ales cu ceva bani, voiam nu numai să-i recompensăm și să-i încurajăm pe ei, ca chestiune de emulațiune și pentru a creștea cât mai mulți, dar nădăjdum având în vedere mijlocul întrebuințat față cu omenii cărora ne adresăm, să mișcăm și să redeșteptăm pe părinții țărani. Ei, cari nu numai că spun „că o meserie face cât o moșie“, dar cari sunt foarte scibili la moșie „că băiatul cutăruia s'a întors în sat cu atăția lei, fiindcă a învățat dela profesor să facă cum se cade cut-re meserie“.

Un premiu de căți-va lei este un rezultat mai tangibil și mai perceptibil pentru țaran, cel puțin în starea actuală, decât tăr-gile și forte problematice, pentru el, bine făceri ale culturii și învecimântului. Pôte că o asemenea măsură, în unele casuri și în anu-

și cercuri până acuma ne atinse de această cangrenă.

Nelinisce produce și faptul că până acuma nu a succedat înnoii pactul dualistic și nu sunt speranțe, că el se va putea înnoi în consonanță cu dorințele și aspirațiile ungarilor.

Cu deosebire însușă serioasă îngrijiri situațiunea parlamentară și cea a partidelor din Austria.

Parlamentul Austriei nici după căderea ministerului Baden nu a ajuns să poată funcționa regulat. Încercarea cu ministerul de ordonanțe al lui Gautsch a avut de scop se dea partidelor timp de a judeca situațiunea și a se afla un modus vivendi pentru pertractări pacifice în parlament.

Nu s'a ajuns nici una nici alta. În momentul când s'a basat ministerul pe elementul german s'au sculat elementele slave, cari aliate dau o putere mai mare ca nemții austriaci.

În zilele aceste se va întruni parlamentul din Viena, se vor mai măsura încă odată cele două curente germanismul și slavismul, și din nou se va vedea că a trecut timpul, când elementul german era domnitoriu, strivind celelate elemente.

Logica lucrurilor ne împinge se admitem federațiunea în Austria, care va avea de rezultat înțelegerea popoarelor. Vor fi drepturi egale și datorințe egale.

De aceste se teme presa dela noi de aceea pesimismul cel pronunțat în articolii de Rusalii

Dară abstragând dela cestiunea cu Austria, diarele dela noi dau pe acorduri duișe.

„Budapesti Hirnap“ între altele serie:

Négra vedem lumea, séu dóră nu este ea destul de négră? Nu există miserie în masă, moral degenerat, nu este ore silă órbă, sau dóră ura partidelor s'a schimbat în iubire? Dar se nu privim lumea, ci numai Ungaria, vedem noi óre asigurat viitorul națiunei noastre? Nu ne amenință panslavismul, nu ne înjură dacoromânii, nu ne oprimă nemții, nu ne apasă dări și datorii, suntem tari și inimicii nostri ne pórta frica. Adevărat se fie acesta? Sau dóră este cert, că poporul maghiar este împărechiat cu sine însuși nu se încrede mai mult în sine și în instituțiile sale ca mai năute. Numărul dușmanilor nostri s'au sporit și s'au încurajat, de jur împrejur nu aflăm rudeni de sânge și amici nicăiri. Aliții nostri se ridică contra noastră și atacă uniunea în care am fost de 30 de ani. De vei întreba pe un oracol séu pe un bărbat de stat, care va fi sórtea Ungariei, el nu este în stare se ț'o spună nici măcar pe durata unui an. Și sufletul poporului fierbe aici pentru asta, colo pentru aceea, apucă piatra și ridică cósă contra autorităților...

mite condițiuni, se fie mult mai eficace ca amenda ce i-se impune ađi când el nu-și trimite copilul la școlă.

N'am făcut nimic mai important d'atunci, căci lipsa de mijloce ne-a forțat se ne menținem numai la platonismul premiilor de distincțiune de elase, laude și mulțumiri. Nimic mai palpabil, fiind-că nici una din Societățile mai puternice, pe sprijinul cărora comptasem când am propus premii bănesci și în instrumente, nu ne-a ajutat. Am fost foarte bine primiți, ni s'a propus chiar un concurs eficace și mai considerabil decât cel care momentan îl ceream noi — Dómnice! care Român neaș și cu inimă nu ne entusiazmăză la o asemenea sfântă idee — dar, când a fost vorba de al vedea efectiv, pretutindeni, sub diferite pretexte, am fost amânați.

Înfrângerea nu trebuie înse se ne decsurajeze, cestiunea fiind foarte mare și eșind din cadrul cestiunilor ce se mai pot lăsa amânării și uitării.

Sunt puțini cei cari o înțeleg și s'au pătruns de ea, mai adânc decât marginile entusiasmului platonice cu care se îmbrățișează la noi de foarte multe ori cele mai vitale cestiuni. Dar societatea Tinerimea română a ajuns în al 21-lea an al existenței ei numai

Ceea-ce a fost gloria noastră: libertatea maghiară, e învălă în nori.

Tot în tonul acesta scrie și diarul principal al Kossuthistilor Egyetértés:

Când patria noastră era un cimiter, n'a fost în pericol așa mare ca acum, fiindcă spiritul veghia la vetrele maghiare; acum însă, că avem un teren atât de pacinic pentru sfortări constituționale, cum n'am avut înainte cu 350 de ani, națiunea a adormit. Nu trebuie mare facultate prorocitoare ca cineva se pótă spune cum se va sfîrși această nouă apariție pe scenă. Deocamdată scim, că Austriacilor nu le mai trebuie căsătoria mixtă... ei ne urse, ér noi durmim și majoritatea țerei nici nu se revoltă la această ură.

Reuniunea higienică.

În timpul din urmă se dă tot mai mare atențiune igienei și în viața administrativă a statului nostru.

S'a format reuniune higienică pentru țera întregă, care are mai multe subdespărțăminte, s'a pus mare pond pe aceea, ca comunele rurale se fie îngrijite de către medicii proprii ai lor, s'au exploatat băile și în regiunile muntoase s'au instituit stabilimente climatice.

În comitatul Sibiiului s'a format reuniune higienică independentă de cea regnicolă, care sub speciala îngrijire a protofiscului comitatens a luat un avânt îmbucurător în mersul său.

Cea mai nouă creațiune a acestei reuniuni este un sanatoriu în munții comunei Reșinariu menit a da adăpost bolnavilor de pept.

Ni-se spune că e îngrozitor de mare numărul ómenilor cari sufer de bóla de pept, și acest număr mare se recrutează mai ales din jurul Săliștei. Seirea acesta pe noi ne-a frapat, și că ómeni laici nu ni-o putem explica.

Și-o explică însă medicii, cari ne-au atras atențiunea asupra acestui periclu.

Publicăm un apel al reuniunei higienice din comitatul Sibiiu, și atragem asupra lui atențiunea publicului nostru. Apelul vorbește de sine și e înstructiv din toate punctele de vedere.

Eată apelul:

Reuniunea higienică a comitatului Sibiiu s'a înființat la inițiativa Esc. Sale contelui Andreiu Bethlen.

Că înființarea unei reuniuni de sine stătătoare a fost o idee fericită, și a arătat o cunoșcere apriată a împrejurărilor locale ne dovedește incontestabil împregiurarea că reuniuni i-a succedat a promova starea sanitară în felurite direcțiuni, pe când despărțămintele reuniunei regnicolare de igienă, după-ce sunt îndatorite prin statute a da o mare parte a venitelor lor reuniunei centrale, duc o viață aprópe fictivă.

prin stăruință, sacrificii și abnegațiune, și nu ne îndoiim că și acum, când este vorba se încununeze cu nimbul nemuririi menirea ei, atingând una din cestiunile cele mai mari și mai de seamă din câte a agitat până acum, va găsi în existența ei energia și patriotismul, de care ea a mai dat atâtea probe, și cu care numai se pótă reuși într-o asemenea foarte însemnată cestiune.

Răspândirea lucrului manual este o încercare mai vastă decât am arătat-o în raportul nostru precedent, fiind-că este vorba, cel puțin pentru o perioadă de 7—8 ani, de o sarcină mai grea decât cele 3—4 mii lei care ne lipseau, pentru a pótă întocmi premii, așa cum concepusem noi lucrurile.

Noi ca popor, în masa cea mare a națiunii — nu ne-o putem ascunde — suntem încă mult înapoi culturii, mai ales tehnice și economice, a popoarelor mari și înaintate. Și din acest punct de vedere suntem deci în inferioritate, căci mai avem mult de asimilat și de cucerit, pentru ca se fim la nivelul de civilizație al acelor popóre.

Pe lângă inferioritatea noastră avem însă și câte-va avantagii naturale de o superioritate ne neprețuită: întâiu, sunt destăptăciunea, rezistență și aptitudinile înăscute ale popo-

Acestate se arată din următorul conspect despre activitatea reuniunei.

Pentru-ca se se îndrepte starea sanitară a copiilor, aprópe în fiecare an s'au dat gratis leacuri la copii săraci și bolnăvicioși, și în colonia de copii din Ocna, care stă sub conducerea institutului pentru căutarea bolnavilor (ev. Krankenpflegeanstalt) s'au îngrijit copii slăbuți, scrophuloși până la etatea de 12 ani, și anume;

1889	1 copil,	Sibiiu.
1890	3 copii,	"
1891	3 "	"
1892	4 "	" și Sebeș.
1893	4 "	" Vurpăr, Avrig, Săliște.
1894	5 "	" Căcova, Sibiiu, Sebeș.
1895	5 "	" Cristian, Sebeș, Sibiiu.
1896	5 "	" Cristian, Căsnădie, Căcova, Sebeș
1897	6 "	" Căsnădie, Sibiiu, Sebeș.

Afară de aceea s'a conferit în anii 1895 și 1896 un stipendiu în suma de 50 fl. la câte un cetățen din comitatul Sibiiu ca se i-se dea posibilitatea se mērgă „La Păltiniș“.

Purcedând dela principiul, că combaterea sărăciei duce în sfârșit la îmbunătățirea stării sanitare, s'a dat din locurile conducătoare ale reuniunei noastre impulsul la înființarea unei culine populare în Sibiiu, a cărei activitate rodnică este de a se mulțami cu deosebire conlucrării reuniunilor de femei, care sunt totdeauna gata de a ajuta.

De sine se înțelege, că îndeplinirea a fost rezervată autorității locale, pe când reuniunea noastră a sprijinit acest institut dela 1892 încóce, în tot anul cu o sumă de 100 fl.

Ca se putem intimpina epidemiile pustitoare, reuniunea a pus la dispoziția Municipiului din Sibiiu 3 desinfectorii de Thusfield, care esemplu l'a urmat, la cererea noastră, filiala reuniunei „Crucea roșie“ (în folosul orașului Sebeș și Săliște).

Zace în natura lucrului, că reuniunea si-a dat silința, ca bazele igienei se le facă bun comun, parte prin conferențe populare, parte prin instrucțiune în școlă de menagiu, susținută de reuniunea ev. de femei, parte prin lățire de scrieri volante despre Alcohol și urmările aceluia, despre aerul bun și aerul rău, primul ajutor la nenorociri, despre folosul și chemarea băilor, cum ne apărăm de tuberculoză, despre bólele infecțioase și combaterea lor, despre îngrijirea copiilor în primii ani ai etății.

Afară de aceea n'a întrelăsat reuniunea a înainta materialiceste cauza băilor (spre es. în Noerich), și a dat impuls la înființarea unei scalde pentru popor.

Asemenea în sinul său s'a născut ideea pentru ridicarea unui sanatoriu pentru bolnavi de plumăni în climă alpină. Tóte aceste însă au fost posibile numai prin generósele contribuii dela filiala Sibiiu a Crucei roșii (150 fl) precum și dela institutele de credit de aici, Albina (400 fl.) Sparkassa (300 fl. și dela Bodenkredianstalt (300 fl).

Cu regret trebuie să constatăm, că numărul membrilor, care arată imposanta cifră de 559, a scădut până la a. 1897 la 259 și prin aceasta s'a redus activitatea reuniunei la un grad modest.

Comitetul se vede deci îndemnat față de marea problemă care are de scop combaterea tuberculozei, să se róge de toți locuitorii comitatului nostru se promoveze după putință interesele reuniunei și să între în reuniune ca membrii.

Tacsa de membru ordinar e 1 fl. ér pentru membrii ajut. 50 cr. Din însărcinarea comitetului reun. igienice.

Dr. Süßmann
secr. reun.

C. W. Krafft
cassar.

Producțiunea „Reuniunei sodalilor români din Sibiiu“.

Mulțamită publică.

Ne împlinim o plăcută datorință exprimând și pe această cale recunoștința și mulțumele „Reuniunei sodalilor români din Sibiiu“ tuturor celor ce au contribuit la buna reușită a concertului, împreună cu teatru și joc, aranjat de noi la 21 Maiu c. n., din al cărui venit curat o parte s'a destinat fondului expoziției industriale. ce intenționăm a arangia în tómnă anului curent și îndeosebi:

a) harnicilor coriști, în frunte cu neobositul dirigent, învățătorul școlii noastre de aplicație dl Candid Popa, ajutat de brava grupă a clericilor din seminarul „Andreian“.

b) zeloșilor diletanți, ajutați de regisorul dl Emanuil Șuiagă, cleric;

c) marinimoșilor supra solvenți: Mihail Hager, proprietarul restaurantului „Stadtpark“ care a binevoit a solvi preste prețul de intrare 4 fl.; protopresbiter Nicolae Ivan, as. con. cu 1. fl. 20 cr.; Dr. Nicolae Șerban de Voila, adv. și deput dietal, Nicolae Stănilă, practicant la tribunalul reg., Dr. Elie Cristea, redactor și secretar consistorial, cu câte 1 fl.; Ioan Simtion, librar, Gavril Hango, presbiter cu câte 70 cr.; Dem. Cuntan, profesor seminarial, T. Orlea, Ion Șut și Pavel Cotoș, funcționari consistoriali, cu câte 60 cr.; dșora Victoria Nicula (Slimnic), Kőlcse Lajos, măiestru lăcătar, Ioan Broju, capelan c. r. militar, cu câte 50 cr.; dómnele: Pompilia Ghișoiu, Victoria Henteș (Ocna), Lucreția Botnariu (Sibiiu), I. Gărbacea, proprietariu Demetriu Cămpăneanu, arhivar consistorial, Dr. Elia Dăian, director, Silvestru Moldovan, redactor, cu câte 40 cr.; Constantin Pop, funcționar de bancă, Ioan Bonfer, ospătar, George Nicula, mașinist, Dr. Ioan Stroia, profesor seminarial, Dr. V. Bologa, director Constantin Dragoș, măiestru păpușar, Dr. Cornel Diaconovich, secretar de bancă, Dr. Liviu de Lemeni, asesor consistorial, Simeon Florea, calfă de boltă, Nicolae Gogan, comptabil și Vasile Ban proprietar cu câte 20 cr.

d) Ilustrității Sale domnului Nicolae Popea, episcopul Caransebeșului, care s'a îndurat a ne trimite 5 fl.; stimabililor domni Vasile Pop de Harșan, avocat, Gustav Mätz, architect și Dr. Ilie Beu, pentru ofertul de câte 1 fl.

Din venitul curat 10 fl, s'au administrat fondului expoziției industriale.

Din ședința comitetului „Reuniunii sodalilor români din Sibiiu“, ținută la 26 Maiu n 1898.

Victor Tordășianu,
preș.

George Poponea,
notar.

rului nostru — din care poți face, la nevoie și ori cât de repede, ce vei voi; al doilea: bogățiile și privilegiile naturale ce decurg dela pământul și pozițiunea geografică ce ocupăm și care sunt de o valoare imensă.

În astfel de condițiuni, sarcina cea mare ar fi deci acum pentru națiunea românească, cum se-și asimileze mai grabnic și mai metodic cultura și civilizațiunea popoarelor mai înaintate, atât pentru ca se scótă în evidență și se profite în lupta pentru trai de calități și aptitudinile ei ca rasă și se-și pună în valoare bogățiile și avantagiile naturale de care dispune, cât și pentru ca se realizeze progresele și se-și însușescă civilizațiunea de care are absolută nevoie, folosindu-se de experiența altor popóre și evitând perderile și lupta ce le-au avut predecesorii nostri în cultură.

Numai propășind în asemenea condițiuni, am fi la înălțimea rolului ce trebuie se-l avem în dezvoltarea noastră culturală și economică și am responde încrederei ce trebuie s'o dobândim de la celelate popóre, — noi, acestia dela porțile Orientului.

Printre mijlocele de redeșteptare și desvoltare a maselor celor mari este indiscutabil de neprețuit răspândirea lucrului manual,

ca cea mai puternică și mai sigură părghie. Sunt în această cestiune, mai ales într-unul cât ne privește, considerațiuni de pedagogie, de educațiune și de economie socială de o însemnată extraordinară, pe cari noi nu le putem desvolta ci numai le am atins, enumerând la început câte-va, dar despre cari se va convinge pe deplin, ori cine ar aprofunda ceva mai mult cestiunea.

De aceea ađi constatăm, cu îngrijire pentru sórta poporului nostru, dar și cu óre care mândrie pentru societatea Tinerimea Română, că noi avem o sarcină mult mai grea de cât aceea de a întocmi și agonisi mijlocele materiale pentru premii, așa cum le-am propus în 1895.

A ne menținea numai la premii ar fi a presupune. că țara este plină de scoli primare, unde lucrul manual se practică pe o scară întinsă; — că statul și celelate autorități sau Societăți au făcut tot ce le stă în putință, pentru ca o asemenea cestiune se răspundă chemării ei; — și că noi n'am avea decât se venim se încoronăm succesele dobândite și rezultatele obținute, recunoscând și recompensând munca, zelul și talentele elevilor și profesorilor distinși.

(Va urma).

Noutăți.

Protopresbiterul Dr. Nicolau Maier pentru biserică. Afăm că de curând decedatul protopresbiter al tractului Seliștei, Dr. Nicolau Maier a făcut bisericii din comuna sa natală Răhau o donațiune în sumă de 500 fl. ér bisericii din Seliște i-a testat 200 fl., Din acest trist incident și „cassa de păstrare” din Seliște — void se eternizeze memoria fundatorului ei — a făcut o donațiune de 50 fl. spre un scop, care s va determina mai târziu.

De administrator protopresbiter al tractului Seliște, devenit astfel vacant, s'a instituit parochul Petru Juga din Tilișca.

Clerul ortodox român din Bucovina contra ovreilor. Asociațiunea clerului ortodox român din Bucovina a ținut o adunare generală extra-ordinată în Cernăuți și a hotărât să facă demersuri pentru convocarea imediată a congresului bisericesc, spre a lua din mâinile ovreilor administrația fondurilor religioase, cari se compun în mare parte din moșiile donate de Domnii Moldovei.

Aceste fonduri sunt date de vr'o 20 de ani de către guvernul austriac în administrația ovreilor.

Metod nou. În Sârbia acumă decurg pregătirile pentru alegerea deputaților diețali. Guvernul ingenios, pentru-ca să-și asigure majoritatea a conchemat la deprindere de arme pe toți alegătorii opoziționali. Recomandăm — dîc diarele unguresci — acest curios procedeu de tactică și ministrului nostru care încă s'a dovedit ca isteț fabricant de majoritate.

Rusaliile în Hațeg. Programul festivităților ce se vor arăta cu ocaziune adunării generale a „Societății pentru crearea unui fond de teatru român”, în opidul Hațeg, la Rusaliile românești.

I. Sâmbătă la 4 Iunie n. a. c.

- Primirea oșpetilor la toate trenurile.
- Primirea comitetului la gară din Sub-Cetate.
- Sera de cunostință în hotelul „Corona”.

II. Duminică la 5 Iunie n. a. c.

- Serviciu divin în biserică gr.-or. dela 9 — 10 ore a. m.
- Participarea la ședința prima, ce se va ține în biserică gr.-or. dela 10 — 12 ore a. m. *)
- Banchet la 2 ore p. m. în hotelul „Corona”.
- Concert și teatru. Inceputul seara la 8 ore în hotelul „Mielul de aur”.

III. Luni la 6 Iunie n. a. c.

- Participarea la a doua ședință a „Societății pentru crearea unui fond de teatru român”, ce se va ține în biserică gr.-or. dela 11 — 12 ore a. m.
- Bal în hotelul „Mielul de aur”. Inceputul seara la 8 1/2 ore.

IV. Marți la 7 Iunie n. a. c.

- Excursiuni la „Ulpiu-Traiană” și „Demsuș”.
- Participare la petrecerea populară (Nedee, Ruga).

Hațeg, la 20 Maiu 1898.

Programul Concertului și Teatrului dat în favorul „societății pentru crearea unui fond de teatru român” Duminică la 5 Iunie n. 1898 în sala Hotelului „Mielul-de aur”.

- „Trecui valea”, cor mixt de I. Mureșanu.
- „Zampa”, ouvertură de F. Herold.
- „Symphonie concert”, trio pentru două viole și acompaniament de pian de Ch. Dancela.
- a) „Din depărtare”, cor mixt. b) „Cu mine fugi”, cor mixt de Mendelssohn.
- „Rondo Capriccioso”, pentru pian, solo de Mendelssohn.
- „Airs Varies” pentru violă și pian de Ch. d'Beriot.
- „Fântâna cu trei isvóre”, cor mixt de G. Dimă.
- „Prologul” de I. Vulcan.
- „Sore cu ploie”, comedie într-un act de I. Vulcan.

*) Nu scim pe ce basă s'a cedat biserică pentru intruniri de felul acesta, căci autoritatea supremă bisericească nu credem să-și dea consimțirea sa și după cât scim Veneratul cosistoriu arhidieceșan nici n' a aprobat conchematul comitetului parochial, adus în această privință. Nota Red.

Inceputul la 8 ore seara. Prețul de intrare 1 fl. de persoană (pentru popor și mese-riasi în parter 50 cr.). Fumatul este oprit în decursul producțiunii.

Comitetul aranjator.

Maial. Reuniunea femeilor române din Abrud, Abrudsat și giur are onore a invita la Maialul, ce-l va arăta în favorul scôlei de fetițe rom. din Abrud, în a doua zi de Rosalii, adică în 6. Iunie a. c. în „Praterul” Abrudului. Inceputul la 2 ore d. a. Prețul de intrare: 50 cr. de persoană; 1 fl. de familie. La cas de timp nefavorit petrecerea se amână pe ziua următoare, adică pe a treia zi de Rosalii; iar dacă nici atunci nu va fi timpul potrivit, se amână pe 12 Iunie a. c. Abrud, în Maiu 1898.

Comitetul.

Rumpere de nor. Sâmbătă după amiază între stațiunile Egeres și Magyars-Náda s'a întâmplat o grozavă rumpere de nor. Orăcanul pustitor a ținut timp de peste 2 ore, umflând pârâiele și acoperind cu năsip fânașele și agrii din împrejurimea aceea. Călea ferată în trei locuri în distanțe considerabile a fost spălată de poviurile apei Vista. Circulația trenului dintre Budapesta și Cluja a fost împedecată timp de mai multe ore. Dela direcțiunea căilor ferate a fost emisă o comisiune, care a luat dispozițiile de lipsă, ca comunicația să nu sufere întrerumpere.

Ciocnirea de trenuri. Trenul accelerat, care a plecat duminică dimineața din Budapesta spre Sârbia la comuna Ralja s'a ciocnit cu un tren de povară. Catastrofa nu a avut un sfârșit de tot tragic. Câteva vagoane s'au zdrobit, mulți pasageri s'au rănit, nici unul însă de moarte. Causa se spune a fi neglijența șefului de gară, care pe timpul când s'au ciocnit trenurile, benchetua pôte în lumea lui Morfeu.

Colecțiunea de păpuși. M. S. Regele Alexandru al Sârbiei a trimis M. Sale Reginei o colecție de păpuși reprezentând toate costumele pitorești ale sîrbilor, cu broderii fine, firețuri de aur și juvaerice.

Intre aceste păpuși este și una care reprezintă pe o veche Dîmnă a Sârbiei. Această păpușă e o adevărată cap d'operă cu o mulțime de juvaerice și mărgăritare veritabile.

Colecția a fost înaintată Reginei de către d. Alecu Catargiu, unchiul Regelui Alexandru.

Regina a fost atât de încântată de această delicată atențiune, în cât a trimis imediat o lungă telegramă de mulțămire Regelui Alexandru.

Povețe despre stîrpirea peronosporei și gîrgărițelor de viie.

Domnul vice-comite al comitatului Sibiu, prin hîrtia sa dîto 17 Maiu c. l. n. a. c., în sensul dispozițiilor statului comitatens despre stîrpirea peronosporei, a recercat atât primăriile cât și Reuniunea noastră agricolă, ca se întrevină cu stăruință pentru stîrpirea peronosporei și gîrgărițelor de viie prin aplicarea cât mai răspîndită a mijloacelor prescrie și în deosebi prin stropirea vițelor cu tulumba.

Urmînd bucuroși acestei recercări, ținem de datorința noastră să atragem luarea aminte a tovarășilor noastre agricole și preste tot a viierilor mai înainte asupra peronosporei și să dăm povețe cum ar trebui urmat în aplicarea mijloacelor de stîrpire.

După-cum se știe, cu numele de peronospora se însemnează bôla atât de primejdiosă, care bîntue în măsură din ce în ce mai întinsă viile noastre și amenință rôdele lor cu nimicire une-ori deservită. Anul trecut, deși ploile neconținute au spălat frunzele, mai numai viile stropite au dat rôde, pe alocurea îmbelșugate.

Peronospora e datorită unor bureți mîțitei (mucegai), cari începînd din Maiu se ivesc în formă de pete alburii mai ales pe dosul frunzelor (foilor) cum și pe mlădițe, flori și chiar pe struguri. Pe laturea deasupra a frunzelor apar un fel de pete gălbuii, mai târziu rugini, însă nu umflăte nici rôtunde. Pe laturea din jos (dos) frunzele molipsite apar ca și când ar fi atinse de brumă sau presărate cu zahăr măcinat.

Contra peronosporei se recomandă ca mijloc tôte bun și ieftin stropirea cu un amestec licuid din apă, pētră vênătă (vitriol de aramă) și var ars.

La 100 litre apă se adaugă 1, 1 1/2 sau cel mult 2 chilograme pētră vênătă și tot atîta var ars. Deosebim prin urmare amestecuri de 1, 1 1/2 și 2% (la sută). Stropite fiind cu amestecul de 1 1/2 sau chiar 2%, frunzele ivate acum la început s'ar pârli din cauza frăgețimei lor. Amestecul de 1 1/2 și 2% se va aplica deci mai târziu, peste vară și de cu tîmna, când frunzele sunt desvoltate.

Pētră vênătă curată și deci potrivită se capătă în prăvălia I. B. Misselbacher de aici.

Peatra se pisază mai înainte, apoi se topește (disolvă) în puțină apă caldă — la 1 chilogram pētră vre-o 3 litre de apă — într'un vas de lut sau de lemn. Într'aceea se stinge varul ars în cutare ciubărăș, punînd o cățătime de apă îndoit mai mare.

Laptele de var astfel dobîndit se strecură prin o sătă deasă și se tîrnă încetîșor, mestecînd bărbătesce cu o bucată de lemn — în pētra topită (nici decum întors: adică pētra în var).

Licuidul astfel gătît pôte fi păstrat pe mai târziu fără temere de a-și perde tîria sa, este însă neapărat să se amestece bărbătește de câte-ori e a se turna în tulumba; altcum rêmên pe fundul vasului tocmai materiile trobuincioșe contra peronosporei.

Stropirea însasi se îndeplinește cu ajutorul aparatului numit tulumba (prôșca) de peronosporă, care împrășteie licuidul de cum nu s-ar puté mai mērunt și de o potrivă.

În scopul isbutirei nu rămîne decît săi urmăm întocmai povețele ce urmează:

1. Stropirea se se îndeplinească cît mai apriat și întocmai la timpul cuvenit, dacă e se isbutească în deplin.

Stropirea dîntăiu urmează a se face cît mai de timpuriu, prin Maiu, pînă a nu se fi răspîndit peronospora, la tot casul mai înainte de înflorirea vițelor. Neapărat este a stropi de două-ori cel puțin sau și mai bine de 3—4 ori.

Stropirea a doua ar trebui făcută după înflorire, prin Iunie. Cu începerea lui August urmează stropirea a treia și cerînd trebuința, prin Septemvrie a patra.

Stropite ar trebui tôte frunzele și celalalte părți verzi. Rîndurile viei trebuie stropite de amîndouă laturile, așadar' dedouă-ori.

2. Tulumba se nu se țină aprôpe de vițele de stropit. Licuidul se acopere frunzele cu picături cît mai depotrivă și dese, de mărimea grăunțelor de păsat, sêmênând a roua măruntă. Picături mari, cari s'ar prelinge înspre maiglua frunzelor în depin. În urma stropirei frunzele se nu fie cu totul ude.

3. În viile aflătore pe cîte piezișe stropirea se se facă mergînd din jos în sus, nu și întors.

4. Nu este ertat a stropi pe timp ploios și mai ales pe când plouă. Dacă ploaia ar fi spălat frunzele deja stropite, se va stropi din nou.

Stropirea isbutește mai ales dacă se face seara sau dimineața pe timp uscat, liniștit și fiind cerul sênin.

5 Stropite ar trebui viile din întreg hotarul, cum și vițele din tôte grădinile comunei, de ore-ce vițele cari ar fi rămas nelecuite, fie și numai pe alocurea, ușor rês-pîndesc peronospora mai departe, amenințînd cu pustiire viile mai înainte sănătose ori stropite.

Cu începere de anul de față, așa stim din isvor sigur, se vor pedepsi cu asprime, amăsurat statutului comitatens, toți cari nu și-ar fi împlinind datorința prescrișă contra peronosporei.

Așa fiind, primăriile comunale și viieri vor lucra întepțește, aplicînd contra peronosporei negreșit și din vreme stropirea descrisă, atât de lesnicioșă, ieftină și de mare folos.

Rămîne se adaugem, că prin viile mai multor comune au dat năvală un fel de gîndaci verzi, numiți gîrgărițele viței, cari fôrfecă tinerele mlădițe cu grămada. Cel mai îndemînat și sigur mijloc este a scutura, des de dimineață aceste gîrgărițe pe pânzături așternut ios. Urmează strîngerea și

aruncsrea gîrgărițelor în foc sau apă ferbinte.

Dela comitetul central al „Reuniunei române agricole din comitatul Sibului”.

Sibiu, 8/20 Maiu 1898.

D. Comșa,
președinte.

V. Tordășianu,
secretar.

Bibliografic.

„Anuariul societății pentru crearea unui fond de teatru român”.

În tipografia „Ciurcu et Comp.” din Brașov a apărut de curînd o broșură de 120 pagini cu următorul titlu „Anuariul I al societății pentru crearea unui fond de teatru român” pe anii 1895/96 1896/97 și 1897/98, cu următorul cuprins: Prefață de Vasilie Goldiș, secretariul societății, istoricul societății de președintele Iosif Vulcan, și rapôrtele speciale despre ultimele adunări generale dela Brașov (1895), dela Făgăraș (1896) și dela Orăștie (1897.) cu discursurile de deschidere ale președintelui, rapôrtele comitetului și ale cassariului, protocoalele ședințelor precum și vocile de presă despre acele adunări, apoi disertația „Arta și morala” cetită de profesorul Dr. Ioan Bunea cu ocaziunea adunării generale dela Orăștie și în fine consemnarea membrilor.

Acest anuaru este cea mai vorbitore dovadă, că societatea pentru crearea unui teatru român a început deja o nouă eră care promite un progres din ce în ce mai frumos. Inceputul imburcîtor ne îndreptățește a spera acêsta. Adunările generale din cei trei ani ultimi au fost din cele mai succese, ér ultima dela Orăștie a întrecut tôte așteptările. Numărul membrilor s'a sporit imburcîrător. Finanțele sporesc asemenea. Pentru viața noastră teatrală actuală încă s'a făcut ceva; anume s'a creat o bibliotecă teatrală, care a apărut deja în mai multe broșuri. Aceste cuprind piese, menite a forma repertoariul societăților noastre de diletanți; ele desigur vor fi pretutindena bineprimite, mai ales, că cei ce s'au mai îndeletnicit și pînă acum cu reprezentațiuni teatrale, aceia totdeauna au dat de mari greutăți în alegerea buciților, fie din lipsa de bibliotecă mai mare, unde se-le stea la dispoziție autorii, fie din lipsa de piese potrivite referențelor noastre.

Acêsta bibliotecă teatrală edată cu pricepere va contribui la deșteptarea în publicul român a interesului pentru arta dramatică și încetul cu încetul va desvolta și cultiva și gustul estetic, care se ne dee posibilitatea de a înțelege frumsețele artei teatrale și care ađi în mare parte ne lipsește; ér din acest teren cultivat cu îngrijire am nădejdea că vor isvori și pene istețe și originale care se eternizeze în lucrări de valoare scenele din viața proprie și mai ales momentele din neasămînată viață a țeranului român plină de originalitate, frumseță și înfățișări idilice.

După datele cunoscute Brașovul a fost locul, unde la începutul veacului present s'a ivit prima manifestațiune teatrală română, după care într'un târziu au urmat altele și în alte părți ale țării.

Fie ca la începutul veacului viitor tot Brașovul se pôtă însămna pe răvaș un nou moment de progres în acêsta direcțiune.

Deca.

* * *

V apărut Nr. 33 din fôea de Duminică „Albina” cu următorul sumar:

Toma Dicescu, Isvoru. — George Adamescu, Vasilie Alexandri. — Spiridon Popescu, Tăifasuri cu moș George. — D. Popescu, Rfia. — G. C., Cum e făcută lumea și din ce? — P. G., Biserica catedrală diu Bucuresci. — G. Moianu, Alina. — Tolstoi, Sluga dracului. — D. Constantinescu, Mișcare și repaos. — T. Radu, Beuturile aperitive. — I. Oceanu, C fermă-lăptărie medec. — Sîrbări școlare. — Felurimi. — Apel. — Sfături Practice. — Adrese către redacție. — Posta Redacției.

Ilustrațiuni: Vasilie Alexandri (Portret). — Mitropolia din Bucuresci. — Paisagiul de la țară.

Nr. 309/1898 prtpresb. [67] 2—3

CONCURS.

Pe baza rezoluțiunii consistoriale din 21 Aprilie a. c. Nr. 2906 bis. prin această se scrie concurs pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa III. Hundorf cu filiile Domald și Senereuș — protopresbiteratul Mediașului — cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele împreunate cu acest post dau suma de 256 fl. v. a. anual.

Informațiuni mai deaprobe despre starea parochiei se pot primi dela oficiul protopresbiterat și dela comitetul parochial respectiv.

Reflectanții la acest post au a-și așterne petițiunile lor instruite conform legilor în vigoare până la termenul prefapt, subsemnatului oficiu protopresbiterat.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al Mediașului în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Mediaș, 1 Maiu 1898.

Romul Mircea,
protopresb.

Nr. 244/898. [68] 2—3

Concurs repetit.

Pentru întregirea postului de paroch în parochia de clasa a III-a din comuna Tătăresci, protopresbiteratul Iliei, se publică a doua oară concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Cu acest post sunt împreunate venitele îndatinate și regulate prin comitetul parochial la 22 Ianuarie 1892, ér în urma părintescului ordin consistorial d-to 20 Aprilie, 1893 Nr. 2485. B. aprobate și de către sinodul parochial la 13 Iniu 1993, care venite computate în bani dau suma de 400 fl. anual.

Informațiuni mai deaprobe se pot lua dela comitetul parochial respectiv și dela acest oficiu protopresbiterat.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne cererile lor concursuale, instruite conform normelor în vigoare, subsemnatului oficiu protopresbiterat până la termenul sus indicat.

Ilia, la 5 Maiu, 1898.

Oficiul protopresbiterat gr.-ort. al tractului Iliei, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Avram P. Păcurariu,
prtpresb.

Nr. 248/898. [69] 2—3

Concurs repetit.

Pentru înregirea postului de paroch în parochia de clasa a III-a din comuna Almaș—Seliște, protopresbiteratul Iliei, se publică a doua oară concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Cu acest post sunt împreunate venitele regulate în sensul grațiosului ordin consistorial d-to 28 Decembre 1894 Nr. 8954 B. prin comitetul parochial la 5 Iuniu, 1897 — care venite computate în bani dau suma de 377 fl. anual.

Informațiuni mai deaprobe se pot lua dela comitetul parochial respectiv și dela acest oficiu protopresbiterat.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne cererile lor concursuale instruite conform normelor în vigoare, subsemnatului oficiu protopresbiterat până la termenul susindicat.

Ilia, la 5 Maiu 1898.

Oficiul protopresbiterat gr.-ort. al tractului Iliei, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Avram P. Păcurariu,
prtpresb.

Nr. 441 — 898 [65] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch Ioan Grecu din parochia Hundrubechiu cu filia Noustat, în urma învinițării

Preavenerabilului Consistoriu archidiececan d-to 14. Martie a. c. Nr. 1368 B., se scrie concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate din venitele preoțesci, cari conform protocolului de sistemi sare a salariului preoțesc ddt 14 Decembre 1897 dau suma de 206 fl. 80 cr. v. a.

Petenții au a-și așterne cererile instruite conform normelor din vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterat în termenul deschis, ér în formațiuni mai detaiate se pot lua atât dela subscrisul, cât și dela comitetul parochial din Hundrubechiu.

Nocrichiu în 25 Aprilie 898.

În conțelegere cu comitetul parochial

Oficiul protopresb. gr.-or. al tractului Agnita, posta ultimă Nocrich (Ujegyház.)

Nicolae Moldovan,
adm protopresb.

Nr. 195—1898. [66] 3—3

Edict de licitațiune.

Edificarea unei școle nouă de pētră în comuna bisericească Mesterhaza protopresbiteratul Reghinului, se va da în întreprindere cu licitațiune minuentă în 7/19 Iuniu a. c. Licitațiunea se va efeptui la oficiul parochial din numita comună.

Prețul de strigare e fl. 2400. Licitanții vor depune un vadiu de 10% din prețul de strigare. Condițiunile detaiate se pot vedé la oficiul parochial gr.-or. al Mesterhazei, asemenea planul și preliminarul de spese.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al Reghinului.

Reghinul-săsesc, 1/13 Nain, 1898

În conțelegere cu comitetul parochial:

Galacteon Șagău,
prsbit.

Se află de vëndare

Portretul

Exelenței Sale, Înalt Preasânțitului Domn

Miron Romanul,

Archiep. și Metropolit.

Prețul fl. 1.—

Librăria Tipografiei archidieceane, Sibiiu.

Din Librăria Tipografiei archidiececane se pot procura:

Insoțirile de credit,

îndreptare practică

de

T. W. Raiffeisen,

traducere autorizată

de

Dr. A. Brote.

Prețul 80.

Cartea

Stuparilor

Săteni

de

Romul Simu, învățător

prețul 35 cr.

Librăria Tipografiei archidiececane, Sibiiu.

Din

„Biblioteca pentru toți“,

sub direcțiunea literară a d-lui D. Stăncescu au apărut până acum :

Nr. 1 <i>Povești alese</i> de Andersen;	Nr. 60 <i>Manon Lescaut</i> , I. roman de Abatele Prévost;
Nr. 2 <i>Pasările noastre</i> (legende), de S. Fl. Marian;	Nr. 61 <i>Trotoarul Bucur.</i> , nuvele de D. R. Rosetti (Max);
Nr. 3 <i>Cântece și plângeri</i> , I. (poesii) de M. Zamfirescu;	Nr. 62 <i>Enoch Arden</i> , poemă de Tenyson
Nr. 4 și 5 <i>Despre educație</i> , pe Herberster Spencer;	Nr. 63 <i>Satire și teatru</i> de D. C. Ollanescu (Ascanio);
Nr. 6 <i>Îcône șterse</i> (nuvele) de A. Vlahuță;	Nr. 64 <i>Spre primăvară</i> poesii de Costin;
Nr. 7 <i>De prin veacuri</i> , I. (nuvele) de Carmen Sylva;	Nr. 65 <i>Manon Lescaut</i> vol. II. roman de Prévost;
Nr. 8 <i>România, Roma, Piza</i> etc. de Michelet;	Nr. 66 <i>Manon Lescaut</i> , vol. III (ultim.) de Prévost.
Nr. 9 <i>Castelul Peleş</i> , descrierea de Leo Bachelin;	Nr. 67—69 <i>Minunile universului</i> , vol. I. II. III. istoria naturală
Nr. 10 <i>Nuvele și schițe</i> de T. Maiorescu;	Nr. 70 <i>Legenda țeranilor</i> de P. Dulfu;
Nr. 11 <i>Din tinerețe</i> etc. nuvele de André Theuriot;	Nr. 71 <i>Ce este frumseța</i> , artă de Const. Stăncescu;
Nr. 12 <i>Nuvele</i> de M. Demetrescu;	Nr. 72 <i>Cugetări noi asupra popoarelor vechi</i> , Egiptul, geografie de Buzoianu;
Nr. 13 <i>Nuvele romane</i> de Dănilu Zamfirescu;	Nr. 73—74 <i>Dan</i> partea I. roman de A. Vlahuță;
Nr. 14 <i>Antichitatea romană</i> de Wilkins;	Nr. 75 <i>Armonii intime</i> , poesii de A. Sibleanu;
Nr. 15 <i>Proză și poesii</i> de Gr. M. Alexandrescu;	Nr. 76—77 <i>Dan</i> , partea II. roman de A. Vlahuță;
Nr. 16 <i>Povestea vorbii</i> I. proverbe de Anton Pann;	Nr. 78 <i>Ginerele lui Poirier</i> , de Augier & Sandeau;
Nr. 17 <i>Istoriore</i> de d. na Colomb;	Nr. 79 <i>Nastratin Hoge</i> de A. Pann;
Nr. 18 <i>Schițe umoristice</i> de Dumitru Teleor;	Nr. 80-84 <i>Ciocii vechi și noi</i> , roman de Filemon;
Nr. 19 <i>La ce visează fetele</i> , teatru de Alfred de Musset;	Nr. 85 <i>Biografiile scriitorilor rom.</i> de Adamescu;
Nr. 20 <i>Legende istorice</i> , de D. Bolintineanu;	Nr. 86 <i>Ce povestesc pădurea</i> , nuvele de Putlit;
Nr. 21 <i>Ombra</i> , roman de Genevraye	Nr. 87 <i>Berberii Hesperidele</i> , geografie de G. T. Buzoianu;
Nr. 22 <i>Căl. împrej. Odăii mele</i> , roman de Maistre-Havir;	Nr. 88—89 <i>Denisa</i> teatru de Duma (Al. fiul);
Nr. 23 și 24 <i>Din viața meseriașilor</i> , nuvele de P. Bănățeanu;	Nr. 90 <i>Poeme</i> , de H. G. Leca;
Nr. 25 <i>Povestea vorbii</i> II. proverbe de Anton Pann;	Nr. 91 <i>Geniile științei și industriei</i> , biografii de Gastineau;
Nr. 26 <i>Biografiile omenilor celebri</i> ;	Nr. 92 <i>Sincere</i> , poesii de Radu D. Rosetti;
Nr. 27 <i>Antichitatea greacă</i> de Mahaffy;	Nr. 93—94 <i>Povestea lui Moș Albu</i> de A. Pann;
Nr. 28—33 <i>Opere complete</i> , de Creangă;	Nr. 95 <i>Cartagena-Cyrena</i> , geografie de G. T. Buzoianu;
Nr. 34 <i>Istoriice</i> , de Ionescu-Gion;	Nr. 96—97 <i>Paul și Virginia</i> , roman de B. de St. Pierre;
Nr. 35 <i>La gura sobei</i> , snëve de Dumitru Stăncescu;	Nr. 98 <i>De demult</i> , poesii de Stavri;
Nr. 36 <i>Povești de Crăciun</i> ;	Nr. 99 <i>Apostol</i> , poemă de Petofi;
Nr. 37 <i>Proză și epigrame</i> , de Radu D. Rosetti;	Nr. 100 <i>Carte de chipuri fără chipuri</i> , povești de Andersen;
Nr. 38 <i>Werther</i> roman de Goethe;	Nr. 101—110 <i>Dicționarul francez-român</i> de Urechia;
Nr. 39 <i>Povestea vorbii</i> II. (ultim.) proverbe de A. Pann;	Nr. 111 <i>Poesii</i> de Th. M. Stoenescu;
Nr. 40 <i>De prin veacuri</i> II (ultim.) nuvele de Carmen Sylva;	Nr. 112—113 <i>Introducere la studiul Științelor fizice</i> de Morand;
Nr. 41 <i>Noțiuni asupra științelor</i> de Huxley;	Nr. 114 <i>Linistea sufletescă</i> de Seneca;
Nr. 42 <i>Doruri și amoruri</i> I. poesii de Depărățeanu;	Nr. 115 <i>Alte schițe umoristice</i> de Dumitru Teleor;
Nr. 43 și 44 <i>Modele de discursuri rom.</i> de Adamescu;	Nr. 116—117 <i>Iubire</i> de Vlahuță;
Nr. 45 <i>Doruri și amoruri</i> , II. (ultim.), poesii de Depărățeanu;	Nr. 118 <i>Fleacuri</i> , amintiri duiose, schițe și novelete de V. Pop;
Nr. 46 <i>Dușmanii nostri</i> , de Dr. Urechia	Nr. 119 <i>Robia Peleşului</i> de Carmen Sylva, traducere de Elena Radu Rosetti;
Nr. 47 <i>Cântece și plângeri</i> II. (ultim.) poesii de M. Zamfirescu;	Nr. 120 <i>Un leu și un zlot</i> , comedie într'un act (localizare) de D. Rosetti;
Nr. 48—49 <i>Modele de discursuri străine</i> de Gr. Adamescu;	Nr. 121—122 <i>Notițe și fragmente literare</i> de I. L. Caragiale;
Nr. 50 <i>Convorbiri despre artă</i> , I. de Pecaut și Baude;	Nr. 123 <i>Teatru</i> (vol. II) de R. D. Rosetti (Max);
Nr. 51 <i>Din gona vieții</i> I., nuvele și poesii de A. Vlahuță;	Nr. 124 <i>Intrebuințarea vieții</i> de I. Lubbok;
Nr. 52 <i>Prietenii</i> roman de François Coppée;	Nr. 125 <i>Povestea Mavroghenescă</i> de Piturul Hristache;
Nr. 53 <i>Doi trandafiri</i> , nuvele de Wildenbruch;	Nr. 126—127 <i>Poesii</i> de Bălăcescu;
Nr. 54 <i>Patriotul</i> , morală de Bourde;	Nr. 128—137 <i>Codul civil român</i> , adnotat de Hamangiu;
Nr. 55 <i>Din inimă</i> , poesii de Radu D. Rosetti;	Nr. 138 <i>Suspine</i> (poesii populare din Basarabia) de George Madan.
Nr. 56 <i>Convorbiri despre artă</i> II. (ultim.) de Pecaut și Baude;	
Nr. 57 <i>Din goana vieții</i> II. nuvele de A. Vlahuță;	
Nr. 58 <i>Schițe ușore</i> de Caragiale;	
Nr. 59 <i>Din gona vieții</i> , III. (ultim.) nuvele de A. Vlahuță;	

Un număr costă 16 cr.

Se află de vëndare în

Librăria Tipografiei archidiececane, Sibiiu.